

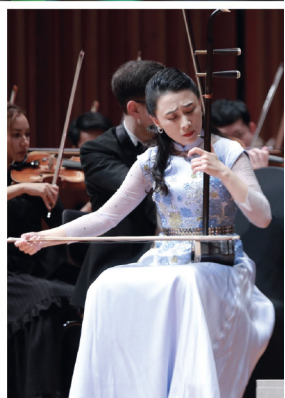

Thailand
Philharmonic
Orchestra

MASTER WORKS SERIES

★ MAY – SEP 2026

MASTERWORKS

SAT 23 MAY 2026

FIREBIRDS

6

JEFFERY MEYER
CONDUCTOR
OMIROS YAVROUMIS
VIOLIN
AIBEK ASHIRMATOV
VIOLA

SAT 13 JUNE 2026

MOZART & MAHLER

8

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR
ERI NAKAGAWA
PIANO

SAT 20 JUNE 2026

TIMELESS RESONANCE

10

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR
EKACHAI JEARAKUL
GUITAR

SAT 4 JULY 2026

AMERICAN SPECTACULAR

12

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR
TOM HOOTEN
TRUMPET

SAT 15 AUGUST 2026

DON QUIXOTE

14

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR
QIN LI-WEI
CELLO

SAT 5 SEPTEMBER 2026

CARMINA BURANA

16

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR
SUNNYBOY DLADLA
TENOR
DUANGAMORN FU
SOPRANO
HUGH RUSSELL
BARITONE

OUR STORY

Founded in 2005 under the visionary leadership of Dr. Sugree Charoensook, the Thailand Philharmonic Orchestra was created to serve as a cultural emblem for the nation, an orchestra that reflects Thailand's artistic identity and global outlook. Under the longtime musical direction of Founding Chief Conductor Gudni Emilsson, the orchestra rose to prominence, shaping a signature sound and building a strong artistic foundation that has resonated across Southeast Asia and beyond.

TPO has continued to grow artistically under the musical leadership of former Chief Conductor Alfonso Scarano and current Music Director Carl St.Clair. The orchestra has collaborated with many of the world's most respected conductors, such as Kahchun Wong, Ligia Amadio, Claude Villaret, Jeffery Meyer, Johannes Klumpp, Delta David Gier, and Terje Mikkelsen, as well as acclaimed soloists, including Mischa Maisky, Ray Chen, Sumi Jo, Kristóf Baráti, Alexander Kobrin, Sergei Nakariakov, and Joseph Alessi. Each collaboration has brought new international perspectives and artistic depth, reinforcing TPO's role as a leader in cultural exchange and musical dialogue.

From its home in Prince Mahidol Hall, a state-of-the-art concert venue seating over 2,000, the orchestra presents more than thirty major concerts each season. Its programming spans the masterworks of the classical repertoire, bold new creations from the global contemporary-music scene, and beloved favorites from cinema, games, and jazz. TPO also serves as a platform for artistic innovation, commissioning new works, elevating Thai and Southeast Asian composers, advancing music education, and engaging communities across generations.

Today, under the renewed vision of Executive Director and Dean, Piyawat Louilarpraser, the Thailand Philharmonic Orchestra embraces its role as both a cultural foundation and a platform for creative change. With creativity, courage, and purpose, TPO continues its mission to inspire, engage, and enrich the future of orchestral music in Thailand and on the world stage.

SAT 23 MAY 2026 3:00 PM

PRE-CONCERT TALK – 2:15 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

FIREBIRDS

A JOURNEY OF BOLD AND YOUTHFUL ADVENTURE

BEETHOVEN

Coriolan Overture, Op. 82 (10')

MOZART

Sinfonia concertante, K. 364 (30')

Allegro maestoso

Andantino

Presto

– Intermission –

LOUILARPPRASERT

Dial-a-Boulez for orchestra and phones (9')

STRAVINSKY

The Firebird Suite (23')

Introduction

L'Oiseau de feu et sa danse & Variation de l'oiseau de feu

Ronde des princesses

Danse infernale du roi Kastcheï

Berceuse

Final

JEFFERY MEYER
CONDUCTOR

OMIROS YAVROUMIS
VIOLIN

AIBEK ASHIRMATOV
VIOLA

SCAN HERE
to view information
about the performers
on this program.

PROGRAM NOTES

คำบรรยายโดย บวรพงศ์ ศุภโสภณ

เรื่องราวตำนานของ “โคริโอลานุส” (Coriolanus) พุทขนขึ้นสูงแห่งยุคโรมัน อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับขุนนางผู้เต็มไปด้วยความลึกลับ ไม่นึกแน่ชัด ซึ่งเปิดทางให้ผู้อ่านได้ตีความไปในแง่มุมต่าง ๆ มากมาย เขาถูกส่งไปปราบปรามและปกครองชาวเผ่าวอลสซี (Volsci) ต่อมาเขาได้หันมาสมคบกับชาววอลสซี เป็นแม่ทัพยกไปตีกรุงโรมเอง ระหว่างการโจมตีกรุงโรม แม่และลูกชายของเขาได้เข้ามาร้องไห้หยุดพิทธรณ์ชั่วคราวเพื่อการเจรจา เขาเชื่อคำขอแม่จึงหยุดรบ ชาววอลสซีโกรธแค้นเคียดแค้นจึงพากันรุมสังหารโคริโอลานุส ผู้มีจิตใจโหด (ในฉบับของโคลลินจบลงด้วยการฆ่าตัวตายของโคริโอลานุส)

บทเพลงเปิดการบรรเลงคอร์ดอันหนักแน่นโดยกลุ่มเครื่องสาย สลับกับเสียงสัน ๓ ครั้ง จากนั้นนำเข้าสู่ทำนองที่หนึ่งด้วยเสียงกลุ่มเครื่องสายอันระทึกตื่นเต้น (บุคลิกภาพของโคริโอลานุส) นำไปสู่ทำนองที่สองอันอ่อนโยน (คำขอรับจากแม่) และช่วงพัฒนาแนวทำนองอันระทึก แนวทำนองที่สองย้อนกลับมาบีบบากสำคัญในตอนหางเพลง (Coda) นำเข้าสู่การจบลงอย่างแผ่วเบา (การฆ่าตัวตายของโคริโอลานุส)

การเดินทางไปแสดงโซลโซคา อาชีพพวงโซซาร์ก ในปี ค.ศ. ๑๙๗๘ สร้างความผิดหวังในชีวิตในทุก ๆ ด้าน ไม่มีเมืองใดรับเขาเข้าทำงาน มารดาเสียชีวิตกะทันหัน ขณะนั้นกรุงปารีสยังเป็นศูนย์กลางอันสำคัญของ “ซิมโฟนิคอนเสิร์ต” แห่งยุโรป และรูปแบบหนึ่งของซิมโฟนิคอนเสิร์ตอันสำคัญสำหรับมหาชนคนทั่วไปก็คือบทเพลงแบบที่เรียกกันว่า “ซิมโฟนิคอนเสิร์ตานเต” (Sinfonia Concertante) อันเป็นบทเพลงลูกผสมระหว่าง “คอนแชร์โต” (concerto เครื่องดนตรี) กับ “ซิมโฟนี” บทเพลงชนิดนี้จะใช้แนวการบรรเลงประชันระหว่างเครื่องดนตรีตั้งแต่ ๒ ขึ้นขึ้นไปร่วมกับวงออร์เคสตรา มีนักแต่งเพลงชาวฝรั่งเศสผิวเข้มคนหนึ่งที่ได้ชื่อว่าป็นปรมาจารย์ในการเขียนบทเพลงชนิดนี้ นามว่า โจเซฟ โบโลญ (Joseph Bologne) (ผู้ได้รับฉายาว่า โชมาร์ก้าดำ) และ โชมาร์ก ก็ได้ออกมาใส่ขบวนการบรรเลงบทเพลงซิมโฟนิคอนแชร์ตานเตที่กรุงปารีสในปีนั้นเอง เมื่อเดินทางกลับมาบ้านเกิด เขาจึงประพันธ์บทเพลงนี้ขึ้นในปีถัดมา (ค.ศ. ๑๗๓๙) โดยกำหนดแนวบรรเลงเดี่ยวให้ซิวโอลินและไวโอลา ซึ่งในบทเพลงนี้ โชมาร์กกำหนดให้ไวโอลาต้องตั้งสายให้สูงพึ้นกว่าเดิมครึ่งเสียง เพื่อให้มีสีสันทางเสียงที่สดใสขึ้นใกล้เคียงกับไวโอลิน

บทเพลงแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ :- จังหวะเร็วที่แผ่ความสง่างาม

ตอนที่ ๒ :- บรรยายากในตอนช้าแต่แผ่ความโศกเศร้า นุ่มนวล

ตอนที่ ๓ :- จังหวะเร็วและสนุกสนานในรูปแบบฉับพลัน
รอนโด (Rondo : การย้อนกลับมาของทำนองหลัก)

ปีอีวันน์ หลุยลาประเสริฐ ประพันธ์บทเพลง “Dial-a-Boulez” (เสียงโทรศัพท์ถึงปีเออร์ บูเลซ) ในปี ค.ศ. ๒๐๒๕ ตามการมอบหมาย (ว่าจ้าง) จากเทศกาลดนตรี ณ เมืองลูเซียน เพื่อเฉลิมฉลองในวาระครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด ของปีเออร์ บูเลซ นักประพันธ์ดนตรีและวาทยกรผู้ยิ่งใหญ่ชาวฝรั่งเศสแห่งศตวรรษที่ ๒๐ ปีอีวันน์บีได้หยิบยกทำนองเพลงหรือล้อเลียนดนตรีของบูเลซ หากแต่เขาพยายามปลุกดนตรีของบูเลซให้ฟื้นคืนชีพด้วยแง่มุมต่าง ๆ เพื่อสร้างกลุ่มก้อนแห่งสรรพเสียงที่สัมพันธ์กับภาคโทรศัพท์มือถือคือหาปีเออร์ บูเลซ ซึ่งชื่อเพลงนี้ได้บ่งบอกถึงการกระทำในภาคปฏิบัติทางเสียงและใช้โทรศัพท์มือถือเป็นส่วนหนึ่งของวงออร์เคสตราที่จะปรากฏขึ้นตลอดทั้งบทเพลง โทรศัพท์มือถือได้เข้ามากระทบต่อวิถีชีวิตมนุษย์ยุคปัจจุบัน สะท้อนถึงแนวคิดของบูเลซของที่แสวงหานวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างไม่หยุดยั้ง และนี่จึงอาจจะเป็นเสียงโทรศัพท์ถึงบูเลซที่กำลังรอการตอบรับ!!

“เซอร์จอร์จ ไดอากิเลฟ” ผู้จัดการคณะบัลเลตรัสเซียมแห่งกรุงปารีส ได้กล่าวย้ำเตือนสติใจเลือกสรรวินสกี นักแต่งเพลงหนุ่มวัย ๒๗ ปี ที่เพิ่งจะไร้ชื่อเสียงในขณะนั้น มาประพันธ์ดนตรีประกอบบัลเลต “The Firebird” ในปี ค.ศ. ๑๙๑๐ อันเป็นช่วงที่คณะบัลเลตนี้กำลังสร้างชื่อเสียงในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เนื่องเรื่องบัลเลตเป็นการผสมผสานนิทานพื้นบ้านรัสเซียโบราณมาใช้เป็นหลัก เส้าถึงพ่อมดร้ายนามว่า คาชเชย์ (Kashchei) ผู้มีชีวิตเป็นอมตะ ซึ่งทอดวงใจไว้ในกลองรูปผีเสื้อ พ่อมดจับเจ้าหญิง ๑๓ องค์เป็นเชลย เจ้าชายอีวาน (Ivan) ได้เข้ามาช่วยเหลือปลดปล่อยเจ้าหญิงทั้งหมด ด้วยการพึ่งพาอำนาจของ “นักโหราศาสตร์” (นักซึ่งมีงานระบุระบุระบุปรากฏในเพลงไฟ) ต่อมาตราวินสกีได้ตัดตอนเรียบเรียงให้กลายเป็นบทเพลงซุ้ (Suite) ฉบับย่อสำหรับใช้บรรเลงในซิมโฟนิคอนเสิร์ตในปี ค.ศ. ๑๙๑๔ บทเพลงเริ่มต้นขึ้นด้วยการร้ายแวมดนตรีโดยกลุ่มเครื่องสายเสียงต่ำ (ภาพอานาจักรแห่งพ่อมดคาชเชย์) เจ้าชายอีวานได้พบกับนักไฟ (ดนตรีอันอุกฉาดและการพรรณนั่วงเสียงอันระยิบระยับ) ต่อมาในบรรยายากแห่งความสงบแบบชนบท (จับเน้นโดยเสียงของกลุ่มเครื่องลมไม้) นักไฟช่วยเจ้าชายโดยร้ายแวมบดไฟพ่อมดและสมุน (จังหวะเด่นร้ายแวม) และเต้นร่ายอย่างบ้าคลั่งจนหมดพลัง (เพลงระบำรกร) เพลงกล่อมเด็ก (โดยปีบาซซูน) กล่อมพ่อมดให้หลับใหล เจ้าชายจึงทำลาย “กลองบรรจุดวงใจ” ของพ่อมด จนพลังหมดสิ้นลง เสียงที่เตรียมด้วยบรรเลงทำนองเพลงพื้นบ้านนำมาซึ่งแสงสว่างอันฉับฉ่า เจ้าชายอีวานนำเจ้าหญิงพร้อมเชลยกลับมาได้สำเร็จ เสียงดนตรีเฉลิมฉลองชัยชนะอย่างยิ่งใหญ่

SAT 13 JUNE 2026 3:00 PM

PRE-CONCERT TALK – 2:15 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

MOZART & MAHLER

A WHOLE WORLD IN A SYMPHONY

MOZART

Piano Concerto No. 21 in C major, K. 467 (26')

Allegro
Andante
Allegro vivace assai

– Intermission –

MAHLER

Symphony No. 1 in D major, "Titan" (53')

Langsam schleppend
Kräftig bewegt
Feierlich und gemessen
Stürmisch bewegt

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR

ERI NAKAGAWA
PIANO

SCAN HERE
to view information
about the performers
on this program.

PROGRAM NOTES

คำบรรยายโดย บวรพงศ์ ศุภโลกหม

เปียโนคอนแชร์โตหมายเลข ๒๑ ในบันไดเสียงซีเมเจอร์ ผลงานลำดับที่ ๔๖๗ (K. 467) ของโมซาร์ท (W.A. Mozart) ชิ้นนี้ประพันธ์ขึ้นในช่วงเวลาที่โมซาร์ทกำลังรุ่งเรืองอย่างมากในฐานะนักแต่งเพลงและศิลปินเดี่ยวเปียโนโดยมีแห่งกรุงเวียนนา โดยประพันธ์ขึ้นห่างจากหมายเลข ๒๐ ในบันไดเสียงดีไมเนอร์ เพียง ๕ สัปดาห์ แต่มีลักษณะอารมณ์ดนตรีที่แตกต่างอย่างตรงกันข้าม ในขณะที่ยังมีอายุ ๒๐ เต็มไปด้วยความลึกลับ น่าสะพรึงกลัว และเป็นป่วน แต่หมายเลข ๒๑ นี้กลับเต็มไปด้วยความสดชื่นแจ่มใสราวกับว่าพยายามขบหมอกได้พัดผ่านพ้นไปจากชีวิตแล้ว (แต่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น) บทเพลงนี้ประพันธ์เสร็จในวันที่ ๙ มีนาคม ค.ศ. ๑๗๘๕ และนำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ในวันรุ่งขึ้นที่ ค.ท. กรุงเวียนนา บทเพลงแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ :- กลุ่มเครื่องสายเปิดแนวทำนองหลักขึ้นมาในลักษณะคล้ายเพลงมาร์ชอันไพเราะอ่อนหวาน ตามมาด้วยส่วเชื่อมต่อไปโดยกลุ่มเครื่องลมและแนวทำนองหลักก็กลับมาอย่างหนักแน่น แนวเดี่ยวเปียโนบรรเลงทำนองหลักสองเข้ามาอย่างเนียนเรียบ แนวทำนองที่สองนำเสนอโดยเปียโน (นำขึ้นมาด้วยโน้ต ๓ ตัว) ในส่วนพัฒนาทำนองหลักนั้นค่อนข้างราบรื่นราวกับเป็นช่วงแห่งการค้นคืนด้วยความคิดเสร็จ แล้วจึงนำกลับมาสู่การย้อนกลับของแนวทำนองหลักเดิม

ตอนที่ ๒ :- ความไพเราะของแนวทำนองและอารมณ์อันสุดแสนจะโรแมนติกของตอนนี้ มีมากมายพอที่จะทำให้เราแทบไม่ต้องพิจารณาในเชิงโครงสร้างทางอันลักษณ์ (ซึ่งอยู่ในรูปแบบ A-B-A) กลุ่มไวโอลิน (ใส่เครื่องลดเสียง) นำเสนอทำนองซ้ำแบบเพลงยามค่ำคืน แนวเดี่ยวเปียโนบรรเลงซ้ำอีกครั้ง ในช่วงกลาง (B) มีลักษณะเลื่อนราวกับการค้นคืนในช่วงเชื่อมต่อ ก่อนที่เปียโนจะนำแนวทำนองหลักย้อนกลับมาปิดท้ายด้วยการตกแต่ลงอันจีตรงดงาม

ตอนสุดท้าย :- แนวทำนองหลัก (Rondo) ในลักษณะครึ่งเสียงนำเสนอขึ้นมาโดยกลุ่มไวโอลิน เปียโนบรรเลงซ้ำ แนวทำนองที่สอง (B) นำเสนอโดยเปียโนด้วยโน้ตกระจายคอร์ด ๓ ตัว (โด-มิ-ซอล) แนวทำนองที่สาม นำเสนอโดยกลุ่มเครื่องลมไปด้วยเสียงสั้น ๆ (โน้ต ๓ ตัว) ในการย้อนกลับมาของแนวทำนองที่สองจะมีการพลิกผันพัฒนาไปอย่างมาก ในแบบที่เราควรจะตั้งเรียกตามชื่ออันลักษณ์ว่า "Rondo-Sonata"

กุสตาฟ มาห์เลอร์ (ค.ศ. ๑๘๖๐-๑๙๑๑) ใช้เวลาประพันธ์และแก้ไขซิมโฟนีหมายเลข ๑ ของเขานานถึง ๘ ปี กว่าที่จะกลายเป็นฉบับลงตีพิมพ์มาตรฐานที่ใช้บรรเลงกันในปัจจุบัน (ผ่านการแก้ไขมา ๕-๖ ครั้ง) บทเพลงประพันธ์เสร็จครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๘๘๘ อยู่ในโครงสร้าง ๕ ตอน มีลักษณะเป็นเพลงเล่าเรื่องที่เรียกว่า "ซิมโฟนีทิทาน" และใช้ชื่อกำกับว่า "Titan" ซึ่งขณะนั้น

เขายังชื่นชอบรูปแบบซิมโฟนีทิทานที่ฟรานซ์ ลิสซ์ (Franz Liszt) เป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้น ฉบับปัจจุบัน (แก้ไขเสร็จสิ้นลงตัวในปี ค.ศ. ๑๘๙๑) ได้ตั้งชื่อ "Titan" และก่อนเข้าที่ชื่อ "Blumine" ออกจนเหลือ ๔ ตอน พร้อมทั้งตัดแนวคิดเรื่องการเชื่อมโยงกับการบรรยายภาพเชิงวรรณกรรมทิ้งไป จนกลายเป็นดนตรีบริสุทธิ์ (Absolute Music) ที่แฝงแนวคิดเชิงสัญลักษณ์ไว้ภายใต้ภาพเพลงแบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ :- เปิดด้วยส่วนนำ (Introduction) ด้วยเสียงแห่งธรรมชาติ กลุ่มไวโอลินบรรเลงเสียงหอนด้วยโน้ตสั้นๆ ๔ (ลา-บี, ฟา-โด) กลุ่มปิคคลารีนีตบรรเลงในลักษณะโปรโคม ตามมาด้วยกลุ่มทริมปีตใส่เครื่องลดเสียงบรรเลงมาจากเดนมาร์ก แล้วจึงเข้าสู่ส่วนเปิดทำนองหลัก โดยกลุ่มเชลโลบรรเลงแนวทำนองเพลงร้องอันไพเราะ (หยิบยืมมาจากเพลงร้องชมธรรมชาติที่มาห์เลอร์เขียนไว้ก่อนหน้า) ผสมผสานด้วยโมทิฟทรง ๒ พยางค์ และเพิ่มเติมด้วยการร้องเสียงโดยฟลูต ส่วนพัฒนาการจะเป็นการย้อนกลับมาของทั้งการโปรโคมและโมทิฟทรง (ทั้งสองแบบ) อีกทั้งมาห์เลอร์ยังเพิ่มเติมใส่เนื้อหาคนตรีจากตอนสุดท้ายแทรกเข้ามาอีกด้วย และส่วนย้อนกลับ โดยโมทิฟทรงและทำนองเพลงร้องชมธรรมชาติจะบรรเลงเข้ามาในลักษณะคู่กันเป็นเวลาเดียวกัน นำบทเพลงจบลงอย่างหนักแน่น

ตอนที่ ๒ :- อยู่ในโครงสร้างแบบ ๓ ส่วน (A-B-A) ทำนองหลัก (A) มีลักษณะเป็นเพลงเต้นรำพื้นบ้าน (จังหวัด: Ländler) อันหนักแน่น ทำนองรอง (B) ในลีลาออลด์ซันอันหวานโดยกลุ่มเครื่องสายและเครื่องลมไม้ จบลงด้วยการย้อนกลับมาอย่างหนักแน่นของทำนองหลัก

ตอนที่ ๓ :- ได้รับแรงบันดาลใจจากภาพนิทานเด็กชวนฝัน (ฝูงสัตว์แบกโลงศพนายพราน) เริ่มด้วยทำนองเพลงเด็กที่ร้องวนแบบถูกใจด้วยเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ บรรเลงไล่ลัดกันไป ทำนองที่สองจำลองภาพวงดนตรีพื้นบ้านยุโรปโดยปีโอโบทริมปีต กลองและฉาบ ทำนองที่สามเป็นเพลงขลุ่ยปีซก่อนจะย้อนกลับมาสู่ทำนองเพลงที่ศพ แล้วค่อย ๆ แผ่วลง ๆ จบลง ๆ จบลง

ตอนที่ ๔ :- มาห์เลอร์บรรยายไว้ว่า "จากบทกวีที่ผู้ประณสรวงศรี" เปิดขึ้นมาด้วยเสียงดังอีกก็กึกก้องราวกับนรก (และโมทิฟทรง ๔ พยางค์) เข้าสู่แนวทำนองหลักในลักษณะเพลงมาร์ชอันอีกหึมนั้นแนวทำนองที่สองโดยกลุ่มเครื่องสายอันสร้างสรรค์ส่วนพัฒนาการและส่วนย้อนกลับที่นำเสนอเนื้อหาคนตรีจากตอนนี้ และย้อนหยิบยกทำนองดนตรีมาจากตอนแรก ผสมผสานอย่างประณีต (ประสมการณณ์ในช่วงระยะเวลา ๘ ปี ในการแก้ไขบทเพลง)

SAT 20 JUNE 2026 3:00 PM

PRE-CONCERT TALK – 2:15 PM

PRINCE MAHIDOL HALL

TIMELESS RESONANCE

MUSIC THAT RESONATES THROUGH TIME

RAVEL

Alborada del gracioso (8')

PRANGCHAROEN

Invisible Curve:
Concerto for Guitar and Orchestra (22')

– Intermission –

BRAHMS

Symphony No. 4 in E minor, Op. 98 (39')

Allegro non troppo
Andante moderato
Allegro giocoso
Allegro energico e passionato

CARL ST. CLAIR
CONDUCTOR

EKACHAI JEARAKUL
GUITAR

SCAN HERE
to view information
about the performers
on this program.

PROGRAM NOTES

คำบรรยายโดย บวรพงศ์ คุุณโสภณ

มัวริซ ราเวล (Maurice Ravel) เป็นผู้มีพรสวรรค์อย่างสูงในศาสตร์แห่งการจำแนกเสียงเครื่องดนตรี (Orchestration) เขาจึงประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีจากการนำเอาบทเพลงเดี่ยวเปียโนที่เขาเคยประพันธ์ไว้ มาจำแนกเสียงขยายเป็นบทเพลงวงใหญ่สำหรับบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา และบทเพลง "Alborada del gracioso" (Morning Song of the Jester หรือเพลงรุ่งอรุณของตัวตลก) นี้ก็เช่นเดียวกัน เดิมทีคือบทเพลงลำดับที่ ๔ จากบทเพลงชุด (Suite) สำหรับบรรเลงเดี่ยวเปียโน ๕ เพลง ที่มีชื่อชุดว่า "Miroirs" (Mirrors) ซึ่งเขาเขียนขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๐๕ ราเวลนำบทเพลงนี้มาจำแนกเสียงขยายให้กลายเป็นบทเพลงสำหรับวงออร์เคสตรา ในปี ค.ศ. ๑๙๑๘

บทเพลงเริ่มต้นขึ้นด้วยการติดสายของกลุ่มเครื่องสาย สะท้อนภาพการติดกีตาร์ดีง "พริ้ง ๆ" จากนั้นกลุ่มเครื่องลมไม้และกลุ่มเครื่องสายจะนำเสนอบทเพลง "Seguidilla" (เซกิดิลลา) หรือเพลงระบำสเปน (ท่าบองหลัก) ขึ้นมา วงออร์เคสตราบรรเลงซ้ำแนวทำนองนี้อีกครั้งอย่างหนักแน่น บทเพลงถอนลู่สู่จังหวะช้า ปี่บาซูนนำเสนอแนวทำนองเพลงร้องที่ฟังดูกังขางุ่มง่าม (นี่คือเพลงแห่งตัวตลก) แนวทำนอง "เซกิดิลลา" ค่อย ๆ ทุบคลานกลับมาอย่างเลื่อนรางและค่อย ๆ ดึงพื้นจนจบลงอย่างยิ่งใหญ่

"Invisible Curve" (เส้นโค้งที่มองไม่เห็น) แรบบินดาโลโจง บทเพลงนี้มาจากความจริงที่ว่า มนุษย์รับรู้ว่าโลกกลม แต่เราไม่อาจมองเห็นเส้นโค้งของเส้นขอบฟ้าได้ กลับมองเห็นเป็นเพียงเส้นตรง นั่นคือ สิ่งที่เรามองไม่เห็น มิได้เปลววสิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง เสียงกีตาร์อันบางเบาเมื่อเทียบกับวงออร์เคสตราขนาดใหญ่ก็เช่นเดียวกัน ที่อาจยากต่อการได้ยินของผู้ฟัง (เสมือนเส้นโค้งที่มองไม่เห็น) บทเพลงสร้างงานในลักษณะของชุดลำดับเส้นโค้งที่ค่อย ๆ ทยอยมากขึ้น บทเพลงเริ่มต้นด้วยกีตาร์บรรเลงเดี่ยวในลักษณะขึ้น-ลง สร้างเส้นโค้งแรกเล็ก ๆ ขึ้นมา จากนั้นวงออร์เคสตราจะบรรเลงสลับสับเปลี่ยนกันสร้างเส้นโค้งต่าง ๆ มากขึ้นตลอดทั้งบทเพลง

บทเพลงนี้ ดร.ณรงค์ ปรางค์เจริญ (ผู้ประพันธ์) ได้รับมอบหมายจาก ดร.ดิศพล จินศิริ ผู้เสนอแนวคิดให้ประพันธ์เพลงสำหรับกีตาร์ที่ต้องบรรเลงได้ยากและมีความแตกต่างจากวงบรรณกรรม บทเพลงที่ถาวรโดยทั่วไป ดร.ณรงค์ จึงกำหนดให้กีตาร์ในบทเพลงนี้มีการเลียนแบบเครื่องสายในแถบเอเชีย (เช่น พิณพื้นผา ของจีน) และพิณของไทย ส่วนท้ายของบทเพลงยังเสริมเนื้อหาแนวทำนองแบบดนตรีพื้นบ้านแถบภาคอีสานของไทยเอาไว้ด้วย บทเพลงนี้แสดงรอบปฐมทัศน์เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ บรรเลงเดี่ยวกีตาร์โดย เอกชัย เขียวรุลา ร่วมกับวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (TPO) อำนวยการเพลงโดย เพรพฟรีย์ เมเยอร์ (Jeffery Meyer)

โยฮันเนส บราฮ์มส์ (Johannes Brahms) เขียนซิมโฟนีหมายเลข ๔ ซึ่งเป็นบทสุดท้ายในชีวิตเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๔ ก่อนที่เขาจะถึงแก่กรรม ๑๓ ปี ณ ห้วงเวลานั้นบราฮ์มส์กลายเป็นดุริยางค์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งกรุงเวียนนาไปเรียบร้อยแล้ว แต่ซิมโฟนีบทสุดท้ายนี้กลับสร้างความผิดหวังหลังเสีให้เขาเป็นอย่างมาก เมื่อบรรดามิตรรักแฟนเพลงตัวของเขาก็หลายกลับพากันมึนงงในจำนวนลีลาของซิมโฟนีบทนี้เป็นอย่างไร ไม่ว่าจะเป็น คุณหมอบิลริธอร์ (Theodor Bilroth) ศิลปินแพทย์ คาร์ล เฟอร์ดินานด์ ป็อห์ล (C.F. Pohl) นักประวัติศาสตร์ดนตรี ไปจนกระทั่ง อันสลิค (Eduard Hanslick) นักวิจารณ์ดนตรีผู้ทรงอิทธิพลและสนับสนุนเขาเสมอมา ไปมีใครชื่นชมบทเพลงนี้เลยเมื่อเขาได้ออกแสดงในฉบับย่อสำหรับเปียโน ๒ หลัง (โดย ตัวเขาเอง และ Ignaz Brull เป็นผู้บรรเลงเปียโน) บราฮ์มส์ถึงกับกล่าวอย่างหมดหวังกับเพื่อนคนหนึ่งว่า "ถ้าคุณอย่างคุณหมอบิลริธอร์ นักวิจารณ์อย่างอันสลิค และคุณ ไม่ชอบแล้วละก็ จะมีใครชอบมันอีกบ้างล่ะ!?" ท้ายที่สุดเขาตัดสินใจให้นำบทเพลงนี้ออกทดลองซ้อนกับวงออร์เคสตราจริงที่เมืองไมนิงเงิน (Meiningen) โดยมี อันส์ ฟอน บือโลว์ (Hans von Bülow) เป็นวาทยกร ซึ่งหากบทเพลงฟังดูไม่จริงจัง ๆ บราฮ์มส์จะถอนบทเพลงนี้ออกจากการเป็นผลงานของเขาตลอดกาล โชคดีทุกอย่างที่อันส์ ฟอน บือโลว์ ชื่นชมผลงานชิ้นนี้ด้วยความตื่นเต้นและกระตือรือร้น บทเพลงจึงอยู่รอดมาได้และแสดงรอบปฐมทัศน์ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๘๕ โดยวงออร์เคสตรา แห่งเมืองไมนิงเงิน และบราฮ์มส์เป็นผู้อำนวยการเพลงด้วยตนเอง บทเพลงแบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ก่อนแรก :- เปิดแนวทำนองหลักขึ้นมาทันทีด้วยใจความลักษณะ ซิมคร่า กอนโซ ด้วยโน้ต ๒ พยางค์พลิกกลับขึ้นลง (เพื่อน ๆ ของบราฮ์มส์สงสัยกันว่า ทำไมจึงเริ่มบทเพลงด้วยความสิ้นหวังเช่นนี้) แนวทำนองที่สองเริ่มต้นด้วยกลุ่มเชลโลและแตรออร์แกนในลักษณะกรุ่นคิด

ก่อนที่สอง :- กลุ่มแตรออร์แกนและเครื่องลมไม้เปิดดนตรีส่วนนำขึ้นมาอย่างสง่างาม จากนั้นกลุ่มปี่คลาริเน็ตจึงนำเสนอแนวทำนองแรกอย่างสุภาพ แนวทำนองที่สองบรรเลงโดยกลุ่มเชลโลในลีลาแบบเพลงสวดรำพึงรำพัน

ก่อนที่สาม :- บรรยาการจากอันฮักก็กนำตกใจแบบดนตรีเชอร์โซ (Scherzo) ตัดกับลีลาอันนุ่มนวลเบิกบานของทำนองรอง โดยกลุ่มไวโอลิน

ก่อนสุดท้าย :- เปิดการบรรเลงอย่างดึกทึบด้วยกลุ่มเครื่องเป่าที่บรรเลงโน้ตเสียงยาว ๘ ตัว อันเป็นรูปแบบดนตรีโบราณ การแปรทำนองที่เรียกว่า "พาสซาคาลเลีย" (Passacaglia) ซึ่งบราฮ์มส์ใช้การผันแปรทำนองนี้ไปถึง ๓๐ รูปแบบ (30 Variations)

SAT 4 JULY 2026 3:00 PM

PRE-CONCERT TALK – 2:15 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

AMERICAN SPECTACULAR

A CELEBRATION OF GREAT AMERICAN MUSIC

WILLIAMS Flying Theme from *E.T.: The Extra-Terrestrial* (4')

WILLIAMS Concerto for Trumpet and Orchestra (20')

Maestoso
Slowly
Allegro deciso

– Intermission –

BERNSTEIN Slava! (4')

BARBER Adagio for Strings (8')

ELLINGTON Martin Luther King from *The Three Black Kings* (9')

GERSHWIN An American in Paris (16')

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR

TOM HOOTEN
TRUMPET

SCAN HERE
to view information
about the performers
on this program.

PROGRAM NOTES

คำบรรยายโดย บวรพงศ์ ศุภโลกน

Flying Theme from E.T. : จากภาพยนตร์เรื่อง E.T. the Extra-Terrestrial ในปี ค.ศ. ๑๙๗๗ บทเพลงนี้ถ่ายทอดความมหัศจรรย์แห่งการทะยานสู่อวกาศของจรวดยานพาหะ ด้วยบรรยากาศที่ทั้งลึกลับและล้ำหาย เพลงนี้เป็นจุดศูนย์กลางแห่งอารมณ์ความรู้สึกและความทรงจำ ด้วยท่วงทำนองเครื่องสายอินโทร- เรียงเตรนอกรังพลัง และเสียงทองอินทรีย์

Concerto for Trumpet and Orchestra : ความรักในเสียงทรัมเป็ตของ จอห์น วิลเลียมส์ (John Williams) นั้นเป็นที่ประจักษ์ยืนยันอยู่ในงานประพันธ์ดนตรีของเขา ทั้งบรรดาเพลงประกอบภาพยนตร์และผลงานบทเพลงสำหรับวงออเคสตราทั่วไป เขาได้รับรู้สำหรับวงดุริยางค์มหากาพย์ในการขับเปิดทั้งเสียงแห่งความเป็นวีรบุรุษและความสามารถในการบรรเลงแนวทำนองอินโทร- หลายคนอาจยังไม่ทราบว่า นอกจากเพลงประกอบภาพยนตร์แล้ว จอห์น วิลเลียมส์ ยังได้ประพันธ์ "เพลงคลาสสิก" ไว้อีกมากมาย ซึ่งนี่คือหนึ่งในผลงานประเภทนี้ของเขา บทเพลงประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๙๙๑ สำหรับวงคิฟแลนด์ออเคสตรา (Cleveland Orchestra) และหัวหน้ากลุ่มทรัมเป็ตของวงมาฆา ไมเคิล แซ็คส์ (Michael Sachs) นำออกแสดงครั้งแรกโดยวงคิฟแลนด์ออเคสตราในปีเดียวกัน และไมเคิล แซ็คส์เป็นผู้บรรเลงเดี่ยว บทเพลงมีโครงสร้างแบบ ๓ ส่วน (เร็ว-ช้า-เร็ว) ที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพอันหัวทลายแบบวีรบุรุษและแนวทำนองอันอ่อนหวานของเครื่องดนตรีชนิดนี้

"With Malice Toward None" : "ด้วยความเมตตา และไม่ประสงค์ร้ายต่อผู้ใด" นี้คือข้อความจากย่อหน้าสุดท้ายของสุนทรพจน์ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งสมัยที่ ๒ ของประธานาธิบดี อับราฮัม ลิงคอล์น (Abraham Lincoln) แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งประวัติของท่านได้รับการนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ (Lincoln) ในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ โดย สตีเฟน สปีลเบิร์ก (Steven Spielberg) ประพันธ์ดนตรีประกอบโดย จอห์น วิลเลียมส์ เขาประพันธ์บทเพลงนี้ให้แก่นักทรัมเป็ตคนแรก คริสติน มาร์ติน (Christpher Martin) เป็นผู้บรรเลงบันทึกเสียง บทเพลงมีลักษณะสง่างามและเรียบง่าย (สมกับบุคลิกภาพของท่านลิงคอล์น) แผ่ความเคร่งขรึมแบบลีลาเพลงสอด สรก่อนภาพความถ่อมตัว ความซำหัด และความเป็นสุภาพบุรุษ

"Slava" : ในที่นี้หมายถึง มติสภาฟ รอสโตรโวิช (Mstislav Rostropovich) ศิลปินเดี่ยวเชลโลและผู้นำวงเพลงซ็องคิงชาวรัสเซีย บทเพลง "Slava" (Political Overture) คือผลงานที่ เลโอนาร์ด เบร์นสไตน์ (Leonard Bernstein) ประพันธ์ขึ้นเพื่อให้รอสโตรโวิชใช้บรรเลงในคอนเสิร์ตเปิดตัว เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการดนตรีของวง National Symphony Orchestra ในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๗๗ บรรยากาศบทเพลงเต็มไปด้วยความรื่นรมย์แบบบรอสฟ "Vaudeville" มีการนำเสียงกีตาร์ไฟฟ้ามาใช้บรรเลงแนวทำนองที่สอง และในช่วงท้ายเบร์นสไตน์ ยังหยิบยกทำนองเพลงจากอุปรากรเรื่อง Boris Godunov ตรงที่มีคำภาษารัสเซียว่า "Slava" (เกียรติยศ) มาสอดแทรกไว้เพื่อเป็นการคารวะต่อรอสโตรโวิชด้วย

"Adagio for Strings" : แบบฉบับดั้งเดิมของบทเพลงนี้คือของซาจกา บทเพลงสดริวงคีตของซามูเอล บาร์เบอร์ (Samuel Barber) ซึ่งเขาได้นำมาจำแนกเสียงขยายเป็นบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องสายขนาดใหญ่ในปี ค.ศ. ๑๙๓๘ ด้วยความไพเราะที่ระคน

ไปด้วยความโศกเศร้า บทเพลงนี้จึงมักถูกนำไปใช้ในพิธีศพของบุคคลสำคัญหลายวาระ รวมถึงนำไปใช้ประกอบภาพยนตร์เรื่อง Platoon แนวทำนองหลักอันโดดเด่นเริ่มขึ้นจากกลุ่มไวโอลินค่อย ๆ ตรี-ดับสู่กลุ่มไวโอลา ก่อนจะถูกส่งกลับไปสู่ความมืดมนโดยกลุ่มเชลโล และ-กานฮูร์-ดับเสียงสูงด้วยความปวดคร้าวแล้วจึงจบลงด้วยความสงบสุข

"Martin Luther King from The Three Black Kings" : ผลงานชิ้นสุดท้ายของดยุก เอลลิ่งตัน (Duke Ellington) ซึ่งเขาเสียชีวิตก่อนที่จะแต่งบทเพลงนี้เสร็จสิ้น เมอร์เซอร์ (Mercer) ลูกชายของเขาซึ่งเป็นคนแต่งเพลงและหัวหน้าวงดนตรีจึงเป็นผู้รับช่วงต่อ และในที่สุด เมอร์เซอร์ (Maurice Peress) วาทยกรและเพื่อนสมัยของเอลลิ่งตัน ได้นำมาเรียบเรียงในรูปแบบซิมโฟนีออเคสตรา ในลักษณะบทเพลงบรรยายเรื่องราว บทเพลงนี้เป็นลำดับสุดท้ายในชุด ๓ เพลง (เพลงแรกคือ King Balthazar เพลงที่สองคือ King Solomon) ตามคำกล่าวของเมอร์เซอร์ บทเพลงนี้ตั้งใจให้เป็นบทไว้อาลัยแด่ มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ โดยได้รับอิทธิพลจากเพลงสวดแบบ "Gospel" (เพลงร้องประสานเสียงในโบสถ์ของชาวคริสต์) พร้อมด้วยเสียงเกาะกับนูนอินแพนเนอ เพื่อเป็นการแสดงคารวะต่อท่านมาร์ติน ลูเธอร์ คิง นั่นเอง

"An American in Paris" : แม้จะจากโลกนี้ไปด้วยวัยไม่ถึง ๔๐ ปี แต่ "จอร์จ เฮอร์ชวิน" (George Gershwin) ก็ได้สร้างแนวทางและความเป็นไปได้อื่น ๆ มากมายให้แก่โลกดนตรีตะวันตก โดยเฉพาะการผสมผสานดนตรีอเมริกัน ทั้งแจ๊ส บอป ดอตซ์ ฯลฯ ให้เข้ากับดนตรีคลาสสิก (Classical) ของยุโรป ด้วยการสยบยอมของทุกฝ่าย บทเพลงนี้คือหนึ่งในตัวอย่างอันเป็นเลิศ บทเพลงอยู่ในลักษณะ "ซิมโฟนิคโพป" (ดนตรีสำราญ) ซึ่งเป็นผลจากการไปเยือนกรุงปารีสของเขา ในปี ค.ศ. ๑๙๒๘ และได้ซึมซับวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตของนครฝรั่งเศสตามภาพ คอนเสิร์ต และถนนสายหลักที่คั่นพุกฟลาน บทเพลงแบ่งออกเป็น ๕ ส่วนสั้น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อกัน

บทเพลงนำพาผู้ฟังสู่มหานครปารีสที่พุกฟลาน กลุ่มเครื่องสายบรรเลงในลักษณะล้อเลียนการเดินทางเตรนซ์ในเมือง (เสียงแตรรถมาก็ก็้ออันอ้อ) และ "Walking Theme" ที่สื่อภาพชาวอเมริกันเดินออกนอกเมืองอย่างสบายอารมณ์ จากนั้นจึงเข้าสู่บรรยากาศแบบดนตรีบลูส์ในจังหวัดชัว (เมื่อคนอเมริกันคิดถึงบ้าน) ผ่านการบรรเลงโดยทรัมเป็ตและกลุ่มเครื่องเป่าอื่น ๆ และการย้อนกลับมาของดนตรีการเดินทางเมืองอย่างมีพลัง (Walking Theme)

พวกเขาโปรดฟังคำเตือนของเกอร์ชวินสักนิดก็ด "คุณรู้ไหม! นี้ไม่ใช่ซิมโฟนีของบโรเฟน มันเป็นเพลงตลก ๆ ที่ไม่ได้สร้างแรงบันดาลใจ-หรือหาก มีได้ตั้งใจจะเรียกน้ำตาจากผู้ฟัง แต่มันได้สร้างความรื่นรมย์มายิ่งให้แก่ผู้ฟังดนตรีซิมโฟนีต่างหาก"

SAT **15 AUGUST 2026** 3:00 PM

PRE-CONCERT TALK – 2:15 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

DON QUIXOTE

A CONCERT OF SPANISH STORIES

MOZART

Overture to Don Giovanni (7')

RIMSKY-KORSAKOV

Capriccio espagnol, Op. 34 (15')

– Intermission –

STRAUSS

Don Quixote, Op. 35 (38')

CARL ST.CLAIR
CONDUCTOR

QIN LI-WEI
CELLO

SCAN HERE
to view information
about the performers
on this program.

PROGRAM NOTES

คำบรรยายโดย บวรพงศ์ ศุภโลกน

อาจกล่าวได้ว่า เมืองที่สร้างความมั่นใจในความสำเร็จให้แก่โมซาร์ท (W.A. Mozart) อย่างแท้จริงก็คือกรุงปราก (Prague) ที่ซึ่งอุปรากรเรื่อง ดอน โจวันนี (Don Giovanni) อันเป็นอุปรากรภาษาอิตาเลียนเรื่องที่สองที่โมซาร์ทได้ร่วมงานกับ ลอเรนโซ ดา ปอนเต (Lorenzo Da Ponte) ผู้เขียนบทนั้น ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งนับแต่การแสดงครั้งแรกโดยไม่ต้องรอให้โมซาร์ทถึงแก่กรรมไปเสียก่อน การแสดงรอบปฐมทัศน์มีขึ้น ณ กรุงปราก เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ค.ศ. ๑๗๘๗

บทโหมโรงของอุปรากรเรื่องนี้แตกต่างจากรรรมนิยมปฏิบัติในยุคนี้เป็นอย่างมาก กล่าวคือไม่มีการหยิบยกท่าของใด ๆ จากตัวเรื่องมากรับนำมาเป็นส่วนของบทโหมโรงเลย บทเพลงเริ่มต้นด้วยจังหวะช้า (Andante) อันหนักแน่นครึ่งริธึม แสดงความลึกลับ ตื่นเต้น และคุกคาม (ในบันทึกเสียงดีไมเนอร์) จากนั้นจึงเปลี่ยนเข้าสู่ช่วงนำเสนอกำหนดด้วยจังหวะเร็ว (Allegro) ในทันที (ในบันทึกเสียงดีไมเนอร์) แนวทำนองแรก กลุ่มไวโอลินบรรเลงในจังหวะเร็วอย่างมีชีวิตชีวา แนวทำนองที่สอง เป็นการบรรเลงคอร์ดอันหนักแน่นและท่วงทำนองอันอ่อนโยน โดยมีโอโบและปิคคลาริเน็ต ส่วนแนวทำนองที่สาม คอร์ดอันหนักแน่นและบิดไล้เสียงลง ซึ่งได้รับการนำไปพัฒนาพลิกเพลงอย่างมีนัยสำคัญที่สุดในส่วนพัฒนาการ (Development)

นิโคลาส ริมสกี-คอร์ซากอฟ (Nikolai Rimsky-Korsakov) คุริยักวีแนวชาตินิยมคนสำคัญแห่งรัสเซียในปลายศตวรรษที่ ๑๙ ผู้ขึ้นชื่อแตกฉานในวิชาศาสตร์แห่งการจำแนกเสียงเครื่องดนตรี (Orchestration) จนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สามารถสร้างเสียงของวงออร์เคสตราให้มีสีสันทางเสียงอันจี๊ดจ๊าด ดูฉูดฉาด เสาะเรื่องแสดงบรรยากาศแห่งโลกตะวันออกหรือดินแดนอันไกลโพ้นได้อย่างเป็นที่ประจักษ์ และบทเพลงคาปริชโซ เอสปันียอล (Capricio Espagnol) ที่เราจะได้ฟังกันในครั้งนี้ ก็คือหนึ่งในความสำเร็จอันโดดเด่นดังกล่าวมานี้ บทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. ๑๘๘๗ นำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ในปีเดียวกัน ณ เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก โดย ริมสกี-คอร์ซากอฟ เป็นผู้อำนวยเพลงด้วยตนเอง ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีเยี่ยมสำหรับผู้ชมและนักดนตรีที่บรรเลง บทเพลงสะท้อนถึงท่วงทำนอง การเรีงระบำ และสีสันอันจี๊ดจ๊าดจากประเทศสเปน บทเพลงแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ก่อนเล่น :- Alborada (อัลบอราดา - เพลงเรีงระบำชาวรุ่งอรุณ) เปิดการบรรเลงอย่างจี๊ดจ๊าดด้วยเพลงเรีงระบำแบบสเปนอันหนักแน่น สุก่อนบรรเลงท่วงทำนองเรีงระบำแห่งแคว้นอัสตูเรียส (Asturias)

ตอนที่สอง :- Variations (การผันแปรของทำนองหลัก) กลุ่มเครื่องเป่าลมซอรับนำเสนอแนวทำนองพื้นบ้านอันเรียบง่าย ตามมาด้วยการแปรเปลี่ยนของแนวทำนองนี้ (Variation) ซึ่งนำเสนอด้วยเครื่องดนตรีต่างชนิดกัน

ตอนที่สาม :- Alborada (การย้อนคืนทำนองเพลงรุ่งอรุณ) แนวทำนองเพลงระบำแห่งรุ่งอรุณ (เพลงระบำแคว้นอัสตูเรียส) ย้อนกลับมาอีกครั้ง

ตอนที่สี่ :- Scene and Gypsy Song (ฉากอันน่าตื่นเต้นและบทเพลงยิปซี) เริ่มด้วยเสียงกลองเล็กตีรัว กลุ่มเครื่องเป่าระโคมและนำเสนอนำเสนอกำหนดอย่างสง่างามส่งต่อสู่การบรรเลงอวดฝีมือของเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ **ก่อนสุดท้าย :-** Fandango of The Asturias (ระบำฟานดาโกแห่งแคว้นอัสตูเรียส) กลุ่มเครื่องเป่าระโคมนำประกายใจมาจากแนวทำนองหลัก ใจความดนตรีจากก่อนก่อน ๆ นำมาสรุปปรองและเร่งเร้าจังหวะจนจบลงอย่างน่าตื่นเต้น

นวนิยายอมตะแห่งประเทศสเปนในต้นศตวรรษที่ ๑๗ เรื่อง "ดอน กิซอต" (Don Quixote) คือที่มาแห่งเนื้อหาและแรงบันดาลใจที่ ริชาร์ด ชตราส์ (Richard Strauss) คุริยักวีชาวเยอรมันแห่งปลายศตวรรษที่ ๑๙ นำมาประพันธ์เป็นบทเพลงเล่าเรื่องที่เรียกว่า "โทเนพ็อเอ็ม" (Tone Poem) ที่เราจะได้ฟังกันในครั้งนี้ วรรณกรรมเรื่องนี้บรรยายถึงชายแก่ "ดอน กิซอต แห่งลามันซา" ผู้หมกมุ่นอ่านหนังสือเกี่ยวกับความกล้าหาญของอัศวินในยุคกลางมากเกินไป ไม่ยอมนอนหลับพักผ่อนเกิดอาการเพี้ยนและหลอน ซักซัน ซานโช ปันซา (Sancho Panza) คนรับใช้ผู้ซื่อสัตย์จึงนำออกไปไกล เพื่อที่จะเกิดจากความผิดพลาดคนโลกนี้ให้หมดสิ้นไป และเขาก็พอจินตนาการสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นว่าเป็นความซึ้งร้ายที่เขาต้องกำจัด

ริชาร์ด ชตราส์ ออกแบบโครงสร้างบทเพลงให้อยู่ในลักษณะก่อนนำและทำนองหลัก (Introduction and Theme) ต่อด้วยการผันแปรทำนองหลัก ๑๐ รูปแบบ (๑๐ Variations) และบทสุดท้าย (Finale - ปรกกรรมของดอน กิซอต)

บทเพลงเริ่มต้นด้วยท่อนนำ ทำนองหลักอันงดงามสะท้อนภาพดอน กิซอต ผู้ดีโรยและเร่รังฟุ้งซ่าน ตัดตามมาด้วยแนวทำนองของสาวงามในจินตนาการที่บรรเลงโดยปี่โอโบและพิณฮาร์ป แนวทำนองหลัก (ส่วนขยาย) นำเสนอแนวทำนองของ ดอน กิซอต โดยแนวเดี่ยวซอลโล และแนวทำนองของ ซานโช ปันซา โดยทอมเบอร์กัวและเบสคลาริเน็ต ซึ่งต่อมาจะเปลี่ยนไปสู่แนวเดี่ยวไวโอลิน ติดตามมาด้วยการผันแปรของแนวทำนองหลัก (Variations) ของตัวละครทั้งสามในฉากการผจญภัยต่อผู้ต่าง ๆ และจบลงด้วยบทสุดท้าย (Finale) เมื่อ ดอน กิซอต ชายแก่เพี้ยนเพี้ยนต่อผู้ จงสดีตีบปี่ซึ้งนุ้กลับคืนมาเป็นปกติดังเดิม เขากลับสู่บ้านและถึงแก่กรรมอย่างสงบ

SAT 5 SEPTEMBER 2026 3:00 PM

PRE-CONCERT TALK - 2:15 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

CARMINA BURANA

A SEASON FINALE OF REVELRY AND RAUCOUS DELIGHT

BEETHOVEN

Lento assai, e cantabile e tranquillo (7')
from *String Quartet No. 16 in F Major, Op. 135*

LEEK

Kondalilla (6')

TAKEMITSU

Chiisana Sora (Small Sky) (5')

TICHELI

There Will Be Rest (7')

SHIBATA

Oiwake bushi ko (6')

– Intermission –

ORFF

Carmina Burana (65')

Fortune, Empress of the World
I. In Springtime
On the Green
II. In the Tavern
III. The Court of Love
Blanziflor and Helena
Fortune, Empress of the World

CARL ST. CLAIR
CONDUCTOR

**CHOIRS OF
MAHIDOL UNIVERSITY
PHILHARMONIC
CHORUS OF TOKYO
BANGKOK CHRISTIAN COLLEGE
BOYS' CHOIR**

SCAN HERE
to view information
about the performers
on this program.

PROGRAM NOTES

คำบรรยายโดย บวรพงศ์ คุุโลกทน

“O Fortuna” (โอ โชคชะตาเอ๋ย!) วัลเปล่งเสียงป่าวประกาศอันยิ่งใหญ่ของบทเพลงชุดขับร้องประสานเสียง “คาร์มินา บูรานา” ที่เราจะได้รับฟังกันในวันนี้ คืออดีตคทาทางดนตรีที่แพร่หลายไปทั่วโลก ตั้งแต่เพลงประกอบโฆษณาขายสินค้าไปจนถึงพิธีเปิดกีฬาโอลิมปิก

นี่คือบทเพลงชุดขับร้องประสานเสียงอันยิ่งใหญ่ร่วมกับวงออร์เคสตรา แบบที่เราอาจเรียกผลงานในลักษณะนี้ว่า “คันทาตา” (Cantata) ซึ่งยังอาจมีการสอดแทรกบทเพลงร้องเดี่ยวไว้ด้วย บทเพลงชุดนี้นำเนื้อหามาจากบทกวีพหุภาษาซึ่งผสมและศาสนาในยุคกลาง (Middle Ages) ช่วงราว ๆ คริสต์ศตวรรษที่ ๑๒-๑๓ ซึ่งต้นฉบับบทกวีเหล่านี้ถูกค้นพบที่วัด Benediktbeuern (วัดในนิกายเบเนดิกต์ในเขตบาวาเรีย) เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๐๓ เป็นชุดรวมบทเพลงคฤหัสถ์และบทกวีที่ประพันธ์โดยเหล่านักศึกษาผู้มีการศึกษาสูงและศิลปินนักร้องพวงง (ผู้เดินทางไป-มา ระหว่างเมืองต่าง ๆ มาพำนักแลกเปลี่ยนความเห็นและจัดตั้งเป็นกลุ่มบันทึกเสียง)

บทกวีเหล่านี้เขียนขึ้นด้วยภาษาโบราณชั้นสูง (ทั้งละติน ฝรั่งเศส และเยอรมัน) มีเนื้อหาครอบคลุมอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ การเย้ยหยันเสียดสีบรรดาพระสงฆ์-นักบวช บุคคลชั้นสูง การเฉลิมฉลองในฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การคร่ำครวญถึงความยากจนข้นแค้น ความละโมภโลกมาก-การทุจริตฉ้อฉล สรรเสริญความพอใจในรสชาติของไวน์ชั้นเลิศ ความงดงามของบทเพลง-บทกวีพรรณนาถึงความรื่นรมย์และ-โศกเศร้าในความรัก และยังแสดงถึงมุมมองในความเชื่อโชคชะตาฟ้าลิขิตที่มนุษย์อาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งถูกควบคุมงการโดยสิ่งที่เรียกว่า “วงล้อแห่งชะตากรรม” (Wheel of Fortune)

บทกวีเหล่านี้มีการใช้ถ้อยคำในการนำเสนออย่างกว้างขวางในหลายระดับ พลิกสลับกันไป-มา ทั้งภาษาอันรุนแรงจริงจัง และถ้อยคำอันสละสลวยงดงาม สะท้อนถึงพื้นฐานและภูมิหลังทางสังคมของเหล่ากวีที่มาจากหลากหลายสถานะ: (บทกวีเหล่านี้ไม่มีการลงชื่อผู้ประพันธ์เอาไว้!) ชุดบทกวีเหล่านี้ได้รับการร้อยพันนำออกมาตีพิมพ์เผยแพร่อย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. ๑๘๔๗ ภายใต้ชื่อ “Carmina Burana” (หรือ Beuren Songs = เพลงกวีแห่งมนทลเบิรูน)

คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff, ค.ศ. ๑๘๙๕-๑๙๘๒) นักประพันธ์ดนตรีชาวเยอรมัน (ผู้ยังไม่เคยได้ยินในขณะนี้) ได้ค้นพบและให้ความสนใจบทกวีชุดนี้ในปี ค.ศ. ๑๙๓๕ และลงมือประพันธ์บทเพลงชุด

นี้ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๓๕-๑๙๓๖ โดยประกาศด้วยความนับใจอันสิ้นพินว่า “คาร์มินา บูรานา” นี้จะเป็นเสียงดนตรีที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ด้วยการเปล่งเสียงอย่างกระแทกกระทั้น กระสวนจังหวะ-ซ้ำไป-มา โลกวิพ (ใจความทางดนตรี) ที่เรียบง่าย การประสานเสียงแบบพื้นฐานเรียบง่ายซึ่งไม่ยุ่งยากซับซ้อน และบ่อยครั้งที่แสดงถึงพลังดิบอันคุณคณาแห่งโลกียวิสัย คาร์ล ออร์ฟ จึงใส่ใจทั้งแก่นคิดการประพันธ์ดนตรีที่สูงด้วยชั้นเชิง ทั้งในแบบการสอดคำนองอันซับซ้อน (Counterpoint) หรือการพัฒนาแนวทำนองหลัก (แบบอันหลักขณโซนาตามาตรฐาน) แต่เขาได้สร้างความประทับใจในผลงานชิ้นนี้ด้วยไหวทางดนตรีแบบเรียบง่ายตรงไปตรงมา ด้วยสิ่งเห็นการสร้างผลกระทบต่อความรู้สึกในอารมณ์ความรู้สึกเบื้องต้นแบบฉับพลันที่มากกว่าที่จะสร้างสินทธิผลเชิงสุนทรียภาพอันลึกซึ้ง

บทเพลงนี้ได้ออกแสดงรอบปฐมทัศน์โดยคณะอุปรากรแห่งเมืองฟรังก์ฟวร์ท (Frankfurt) อำนวยการแสดงโดย เบร์ทิล เว็ทเซลส์เบอร์เกอร์ (Bertil Wetzelsberger) เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๓๗ บทเพลงย่อยทั้ง ๒๕ เพลง แบ่งเนื้อหาได้เป็น ๓ ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

บทนำ (โชคชะตา) :- ส่งเพลงแรก กล่าวถึงโชคชะตาที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและความไม่แน่นอนของโชคชะตา

ตอนที่หนึ่ง (ฤดูใบไม้ผลิ ช่วงเวลาแห่งการฟื้นคืนชีวิต) :- บทเพลงที่ ๓ ถึงบทเพลงที่ ๑๐ เนื้อหาโดยรวมกล่าวถึงชีวิตที่พลิกฟื้นคืนสีสันให้แก่ธรรมชาติในฤดูใบไม้ผลิ

ตอนที่สอง (ความทุกข์ระทมในโรงเตี๊ยม) :- บทเพลงที่ ๑๑ ถึงบทเพลงที่ ๑๔ เนื้อหาโดยรวมกล่าวถึงการทำหาความสูงทางโลก ด้วยการดื่มกินอย่างเมาม่า ป่อยดื่มป่อยใจให้ไหลล้นไปตามความต้องการอย่างไม่มีหยุดยั้ง

ตอนที่สาม (อาณาจักรแห่งความรัก) :- บทเพลงที่ ๑๕ ถึงบทเพลงที่ ๒๔ เนื้อหาโดยรวมกล่าวถึงความรื่นรมย์ในรสแห่งความรักและรสแห่งความสุขในทางโลกียวิสัย

บทเพลงแห่งโชคชะตา :- บทเพลงที่ ๒๕ บทเพลงที่เปิดการสรรเสริญในตอนต้นได้ทวนย้อนกลับมาจบจบอย่างยิ่งใหญ่ ย้ำเตือนถึงพลังแห่งโชคชะตาที่บงการมนุษย์อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

SUNNYBOY DLADLA
TENOR

DUANGAMORN FU
SOPRANO

HUGH RUSSELL
BARITONE

MUSIC LOVER CARD MID-SEASON SALE

"Make Every Concert
Feel like a Celebration"

Only ~~1,200~~
900
Baht

Enjoy the full range of privileges
Unlock 2,000+ THB
in Instant Rewards

Enjoy up to **35% off** every Thailand Philharmonic Orchestra concert all year long, plus exclusive dining privileges at premium restaurant partners, lounge access, and countless benefits designed exclusively for true music lovers.

รับส่วนลดสูงสุด **35%** ทุกคอนเสิร์ต Thailand Philharmonic Orchestra ตลอดทั้งปี พร้อมสิทธิพิเศษ ร้านอาหารชั้นนำ และสิทธิประโยชน์มากมาย สำหรับคนรักดนตรีโดยเฉพาะ

Become a Music Lover Card member today

Option 1: Scan the QR code for instant application

Option 2: Apply in person at our ticket counter at Prince Mahidol Hall

We can't wait to welcome you!

ไทยเบฟได้รับการรับรองเป้าหมาย
Net-zero GHG Emissions ภายในปี 2050
จาก Science Based Targets initiative (SBTi)

SCIENCE
BASED
TARGETS

DRIVING AMBITIOUS CORPORATE CLIMATE ACTION

THE NET
ZERO
STANDARD

APPROVED NET-ZERO TARGETS

Member of
**Dow Jones
Sustainability Indices**
Powered by the S&P Global CSA

สมาชิกดัชนี
กลุ่มตลาด
เกิดใหม่
9 ปี
ติดต่อกัน

สมาชิกดัชนี
กลุ่มดัชนีโลก
8 ปี
ติดต่อกัน

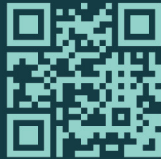
The Beverage Public Company Limited
Beverages
S&P Global CSA Score 2024
A key component of the S&P Global ESG Score
92 /100
As of January 31, 2024.
S&P Global Sustainable1

Climate Water
CDP
A List
2024

 ThailandPhil

 Thailand Phil

 @ThailandPhil

www.thailandphil.com

